

Տ Ա Ղ

Ի Ծ Ն Ո Ւ Ն Դ Ն Ք Ի Ս Տ Ո Ս Ի

Ամենագութ Հայրն անեղ ընկայաւ զուխտ մերոց սըրտից.
Եթեբաճեմ՝ արփից կաճառք զԱրդարն յերկիր ցողին այսօր.
Կոյսն անբիժ և անարատ զազանցն 'ի լոյս եհան փըրկիչ.

Վերնոյ ծնողին
Աստուածորդին
Զգենու մարմին
Մեր մարդկային.

Ի հեշտալուր երգոց դաշնակս երամբ զուարթնոց արփիափայլ,
Տան աւետիս երկրածրնաց ըզմեծ խորհուրդս անճառահրաշ.
Համախըմբնալ, աղէ և մեր անդէորդաց զուգորդ գասուն՝

Աւցուք շուրջ պար
Զմըսրով խոնարհ.
Ուր կայ դագար
Մանկիկն անճառ.

Ո՛վ անըստուեր լոյս Դու Յիսուս, լուսոյ ծընունդ անեղական,
Որ նախ յառաջ քան զարև մեզ ծագեցար լուսաճաճանչ,
Անմահ Աստուածդ յԱստուծոյ, նոյն և տէրանց ամենատէր.

Քում մըշտընջեան
Է ծնունդ արփեան.
Յար և նրման
Հօրդ յէութեան.

Արքայդ հըզօր վերնաճեմ, իշխան զօրաց երկնաւորաց,
Է՛ր սիրոյդ ծայրալիր ածել ըզՔեզ յաշխարհ ստորին.
Ի գահոյից իջեալ վերնոց գաս այց առնել մահկանացուաց.

Դու կանգնեցեր
Ըզմարդն 'ի վեր,
Ըզմարմին մեր
Առեալ առ սէր.

Որ բազմամեղըս պարտական էի յոլով սակս յանցուածոց՝
Յամենեցունց Դու Գառնդ անմեղ գերծուցանես զանձն իմ ազատ.
Կաս մընաս ընդ օրինօք զոր ես կամաւ անգոսնեցի.

Տուողդ ազգաց
Վեհ օրինաց
Յողբ և 'ի լաց
Կաս վըշտակեաց.

Ու՛մ լուսանձե՛մ երկնից խորանք արքունական են ապարանք,
Յասպաստանի գալ իջանել ոչ անարժան իւր համարի.
Որ գաւազան արքունական թագաւորաց շնորհէ 'ի ձեռս .

Առնու յանձին
Կերպ ծառային
Որով զգետնին
Փըքանք վիսին :

Ոչ թէ միայն զնրմանութիւն մերոյ մարմնոյ բերես 'ի Քեզ,
Այլ և տաս յամենայնի մեզ օրինակ նախանձելի .
Կարեկից ապիկարաց, մահկանացուաց տիպ մահացու

Եւ սյսպիսեօք
Չըգեալ ըզմեօք
Պարաւանդեօք
Ածես յողոք :

Անխրտիր խառնեալ 'ի խումբ ախտաժէտաց ցաւազնելոց՝
Մինչ մարմնոյդ անախտակիր բիծ խօթութեան հըպել շիշխեաց,
Վասնն մերոց յանցանաց բազմադիմի տարար վըլտաց .

Անգէտ համայն
Եւ յանցութեան .
Սովաւ միայն
Մեզ աննրման .

Այրայդ հըզօր, Հայր գերարուն, յաւերժակաց ամենազօր
Որ առաքել հանեցար զՈրդիդ անմահ յազգ մարդկային՝
Զանրսպառ շնորհաց աղբիւրն և ըզպատճառ մեր փրկութեան՝

Տուր մեզ Յիսուս,
Գիտել ըզլոյս
Յորում է յոյս
Մերոյ հոգւոյս :

Ու՛մ կիզանուտ և երկնահոս աստուածավառ բոց հըրատի
Սէր անշէջ և ըզգաստ 'ի հողածնացս ազդէ 'ի սիրտ՝
Հոգիդ յաւերժ, Հուր արփենի, ծորան հեղիկ բարեաց անճառ .

Սիրել տուր զայն
Յիսուս արքայն,
Որ զտիպ մարդկան
Էառ յինքեան :

Տէր Յովնանեկ Միսքանան .